

5. VANGST VAN GOUDVINKEN.

Al eerder had ik opgemerkt dat goudvinken zich niet moeilijk laten vangen. Wanneer er eerst maar een vogel in het net hangt volgen er spoedig meer, wanneer ze tenminste in de buurt zijn.

Op de tweede Kerstdag van 1971 had ik een aardige ervaring. Het was die dag zonnig maar fris weer en ik had enkele netten uitgezet aan de rand van een bos in Gaasterland (Fr.). Er viel die dag weinig te vangen maar ik moest wel bij de netten blijven kleumen omdat er geregeld wandelaars langs kwamen, die de netten wel niet zagen, maar je weet toch nooit. Om een uur of vier in de middag werd het rustig en ik besloot, voordat ik de zaak op ging pakken, me nog even warm te lopen. Op een 150 meter van de netten zag ik een groepje van een stuk of vijf vogels in de top van een boom, die naar ik dacht wel goudvinken konden zijn. Ik probeerde, zo maar voor de gein, ze te lokken. Helaas ben ik te weinig muzikaal om zonder dat mij de toon wordt aangegeven in één keer de goede toon te pakken. Maar omdat ik weet dat goudvinken een vrij hoog fluitje hebben, zette ik maar zo hoog mogelijk in. Prompt antwoordde een goudvink, net een toontje hoger dan ik kon fluiten. Toen ik het ook hoger probeerde produceerde ik niet meer dan een armetierig geblaas. Maar evengoed antwoordde de goudvink. Ik bemerkte dat het niet veel uitmaakte of ik nu een toon te laag floot of dat ik een vrij toonloos geblaas voortbracht, de goudvink bleef antwoorden. Hij kwam ook een boom dichterbij en toen ik voorzichtig

in de richting van de netten ging bleef hij mij van boom tot boom volgen. Tenslotte had ik het hele groepje boven de netten in de bomen. Dicht bij de netten ging ik toen gehurkt achter een boom zitten fluiten en in no time hingen ze alle vijf in de netten, 2 ♂♂ en 3 ♀♀. Inmiddels was er nog een groepje van zo'n 5 goudvinken komen aanvliegen en die zaten ook al gauw boven de netten. Jammer genoeg kwamen er ook weer wandelaars aan en om ergernis te voorkomen leek het me maar beter de vogels uit de netten te halen; het was inmiddels trouwens ook al flink schemerig geworden.

De volgende keren dat ik op vogelvangst ben geweest heb ik niet verzuimd geregeld een rondje door het bos rond de netten te lopen, zo nu en dan even een fluittoontje gevend, maar tot nu toe zonder resultaat. Wellicht waren er die keren geen goudvinken in de buurt en misschien bestaat er tegen de avondschemering bij de vogels ook een groter behoefte om zich voor de nacht bij soortgenoten aan te sluiten.

J.T.Hendriksma,
Sneek.